

народни училища, народни свещеници и владици. Сега вие, българчетата, се учете въ гръцкитѣ училища, докато си наредимъ наши български училища съ български учени учители. — Когато му дойде времето, ние ще ви обадимъ.

Така българчетата останали въ гръцкото училище, гдето се изучавали много науки и изкуства.

Сава Стефанидисъ билъ даровитъ момъкъ и се научилъ да говори и пише гръцки и турски отлично. Ала той взелъ много да се вдава въ народни български работи и затова гърцитѣ го намразили. Скоро той билъ предаденъ на турцитѣ.

Раковски въ Букурешъ

Единъ день Савата съ чуждо име избѣгалъ отъ Цариградъ въ Влашко. Тамъ той се запозналъ съ българскитѣ бунтовни работи и промѣнилъ името си отъ Сава на *Георги* (такова било името на славния котленски родолюбецъ, неговъ вуйка, капитанъ *Георги Мамарчевъ*. Нашиятъ младежъ обикналъ това име и решилъ презъ цѣлия си животъ да се нарича *Георги Стойковъ Раковски* (отъ името на с. Раково).

Въ Влашко Георги Раковски се запозналъ съ много народни българи. Единъ неговъ съотечественикъ, на име *Никола Балкански*, ималъ чифликъ при Букурешъ и го прибралъ на прехрана. Ала Раковски започналъ да пише книги и вестници, да преподава уроци, да помага на нашитѣ бунтовници българи, та изваждалъ и съ свой трудъ прехраната си.

Въ 1853—1856 г. ставала голѣма война между Русия отъ една страна и турци, френци, англичани и италианци отъ друга. Раковски събралъ една малка своя дружина и отишелъ въ Котленския балканъ да помага на руситѣ противъ турцитѣ. Ала руситѣ не достигнали до Балкана, и Раковски разпусналъ дружината си. Раковски се запозналъ съ хайдушкия животъ и станалъ приятель на българскитѣ войводи.